

[CEKTANIE *sb n*

sg A cektani(e). \diamond *L* cektaniu.

Sł stp: *cetanie, Cn, Linde brak.*

*Spór, sprzeczk*a: Cefarz Othon gość iego [*Dagoberta*] iął mu tego zbrániąć/ chcąc go w tym łam záfłępić: czego zaś Dagobert bronil [..] W Tym cektánium nádiechał Florenc w łwoiey zbroi rdzawey wćifzył wnet ich cektánium/ á vwefelił ich trofki. *HistOtton* 55v.

Synonimy: *spor, sprzeczenie się.*

Cf **CETAĆ SIĘ**

MB